

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 233 – Zondag 8 september 2024 – 23ste zondag door het jaar B

Welkom!

Met alle ontwikkelingen die wij in ons eigen land of in de wereld om ons heen zien gebeuren, kunnen we moedeloos worden. Ook door tegenslagen en mislukkingen in ons eigen leven kunnen we soms verslagen te neer zitten. Na de soms scherpe of beslissende woorden wil de Hl. Schrift ons deze 23ste zondag door het jaar bemoedigen. In het Evangelie dat we deze zondag met elkaar lezen onderstreept de Heer dat met een wonderteken: De opening van de oren en de mond van een doofstomme jongen. Ook de eerste en tweede Lezing willen ons de ogen openen: Juist onze armoedige situaties dragen een geheim in zich, namelijk dat wij daarin het sterkst de belofte van de Heer kunnen verstaan en ervaren. Slechts oprechte liefde is daarin een voorwaarde evenals een goede wil. Laten we proberen hiervoor ten alle tijde open te staan of open te gaan.

Gods Woord deze Zondag

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (7, 31-37).

In die tijd vertrok Jezus uit de streek van Tyrus en begaf zich over Sidon naar het meer van Galilea, midden in de streek van Dekápolis. Men bracht een doofstomme bij Hem en smeekte Hem dat Hij deze de hand zou opleggen. Jezus nam hem terzijde, buiten de kring van het volk, stak hem de vingers in de oren en raakte zijn tong met speeksel aan. Vervolgens sloeg Hij zijn ogen ten hemel, zuchtte en sprak tot hem: „Effeta”, wat betekent: Ga open. Terstond gingen zijn oren open, en werd de band van zijn tong losgemaakt zodat hij normaal sprak. Hij verbood het aan iemand te zeggen; maar met hoe meer nadruk Hij dat verbood, des te luider verkondigden zij het. Buiten zichzelf van verbazing riepen zij uit: „Hij heeft alles wel gedaan, Hij laat doven horen en stommen spreken.”

Ter overweging

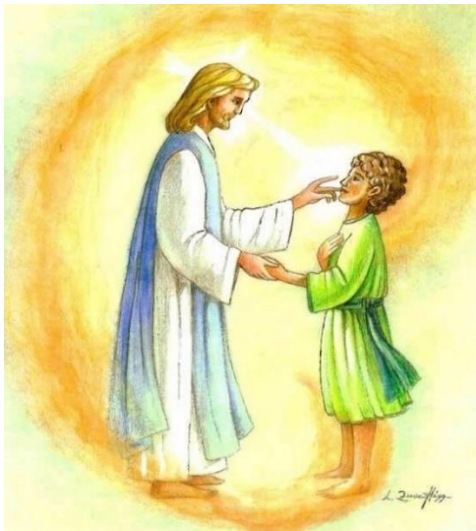
In de afgelopen zondagsmissen hebben we telkens behoorlijk scherpe lezingen te horen gekregen. Het stuitte soms wel tegen de borst. Niet alleen wordt de Heer regelmatig scherp bevraagd over zijn leer, zijn daden en gedragingen, maar ook Jezus zelf kan scherp van tong naar voren komen. Wie dacht dat van Jezus

alles kan en alles mag, altijd barmhartig, meelevend en begripvol is – een zgn. ‘goedzak’ – kwam wellicht tot een schokkende constatering. Hoezeer we God ook als volkomen liefde en barmhartigheid, vergevingsgezind en meelevend belijden en Hem zo dikwijls en het liefste zo ter sprake brengen, toch kunnen we er niet om heen dat Hij ook een strenge en veeleisende God kan zijn. En soms is dat ook gewoonweg nodig. Lang niet alles verloopt volgens de wegen der redelijkheid of welwillendheid en goede oplossingen.

Als we kijken naar de wereld om ons heen, dan zien we – ook vooral in de afgelopen weken – een hartverscheurende onmenselijkheid in verschillende delen van de wereld. We kunnen de lijst van misstanden in onze wereld spijtig genoeg heel lang maken. En niet alleen in de wereld om ons heen gaat het zo toe. Ook in de kerk is het soms onaangenaam door de manier waarop gelovigen (dit is inclusief geestelijken en religieuzen) met elkaar omgaan. Ook in onze eigen kringen is het niet altijd koek en ei. Ook in familie-, vrienden- en werkkringen kan het er soms ruw aan toen gaan. Met alle ontwikkelingen die wij om ons heen zien gebeuren, kunnen we moedeloos worden. Menselijke drama’s gebeuren nu eenmaal en we kunnen er soms maar weinig aan doen. De meeste zijn een gebrek aan oprechte naastenliefde en echte goede wil. Dit raakt ons (in de negatieve zin van het woord). Deze zaken kunnen het zicht op een redelijke toekomst ernstig verduisteren. De Hl. Schrift wil ons deze 23ste zondag door het jaar juist bemoedigen in deze troosteloze situaties.

Waar treffen we de Heer aan? St. Marcus geeft ons een heel duidelijke route- en plaatsbeschrijving. We zijn in het noorden van het Heilig Land, in de streek van Dekapolis. Dit is niet zondermeer Joods land. Dekapolis (van het Griekse ‘deka’: ‘tien’ en ‘polis’: ‘stad’) was een tienstedenbond aan het begin van de christelijke jaartelling. Dekapolis grensde aan het Joodse land en de meeste steden hadden daar eerder ook deel van uitgemaakt. Als we deze streek op de huidige landkaart willen zien, dan zitten we in het grensgebied van noord-oost Israël, Syrië en Jordanië. In Jezus’ dagen was deze streek nog sterk doordrongen van een Grieks-Romeinse cultuur. De Heer bevindt

zich hier aldus op vreemd terrein. Maar, anders dan in de Joodse streken, vindt Hij hier wel meer openheid en welwillendheid.

In het beluisteren van de Evangeliewoorden neemt de Heer ook ons als geloofsgemeenschap en als individuele Godskinderen even terzijde. Hij onderhoudt zich ook met ons, om te zeggen: “*Effeta, ga open, ga (verder) open voor de goddelijke liefde, voor de hoop, voor het leven...*”. Hij wil ons genezen uit onze moedeloze positie en plaats geven in het midden der wereld, om licht der wereld en zout der aarde te zijn. Om bakens van vuur en liefde te zijn, door Hem en met Hem en in Hem. Het wonderteken dat de Heer vandaag in het Hl. Evangelie stelt, is slechts één van de vele tekenen die de Heer stelde, bij wijze van vooraankondiging van het grote teken, het offer van liefde tot het uiterste toe, op het altaar van het Kruis, als een vooraankondiging van het nieuwe leven en het herschepen paradijs. Het offer van Goede Vrijdag, dat in elke Hl. Mis present gesteld wordt, was een ongekend teken, dat ons daarom – als we het goed doordenken en het laten bezinken in onze zielen – nog altijd diep raakt (in de goede zin van het woord).

De Hl. Apostel Jakobus, de eerste bisschop van Jeruzalem, kende dit offer, deze liefde, de genade hiervan. Hij brengt het daarom ook zijn gelovigen in de geloofsgemeenschap van Jeruzalem in herinnering. Hij laat ook ons vandaag in de tweede Lezing meelesen en inzien dat juist onze armoedige situatie een geheim in zicht draagt. Namelijk dat wij in alle ellende het sterkst de beloften van de Heer mogen verstaan en daarmee onze hoop mogen voeden. In het diepst van de ellende vind je kracht om toch vooruit te komen, al is het stapje voor stapje. In het diepst van je verdriet vind je soms vrede en troost. In ernstige verdeeldheid vind je soms het vuur dat ons samenbindt. Precies dat, die paradoxale ervaring, wil de Hl. Apostel Jakobus ons vandaag in herinnering brengen met het oog op onze

toekomst. Precies dat is wat de Heer toont in een wonderteken. Daar, in het vreemde land, straalt Gods licht!

De Hl. Schrift bemoedigt ons en houdt ons dit hoopvol perspectief opnieuw voor. We hebben het ook nodig omdat we het al te vaak en te snel vergeten wanneer ons rampspoed overkomt. *Veel te idealistisch en onbereikbaar...!* zullen sommigen roepen. *Wat hebben de vluchtelingen of de armen daaraan...?* zullen anderen zeggen. *Vat moed en vrees niet!* zou de profeet Jesaja zeggen. Ons geloof gaat niet over sprookjes maar over de werkelijkheid, ook al kunnen we die voor een deel niet zien omdat zij onze pet te boven gaat. Die paradoxale ervaring maakt deel uit van ons leven. Tegen alle ellende in, of juist in alle ellende, willen we aan die Bijbelse Boodschap vasthouden. We mogen niet vluchten naar ideale eilandjes, waar volgens ons alles is zoals het hoort, om vervolgens achter ons de boel de boel laten. De Bijbel leert ons juist door te zetten tijdens ellende. We zijn ‘een strijdende kerk’ zoals we de kerk op aarde in het verleden wel eens noemden.

Met alle ontwikkelingen die wij in de wereld om ons heen zien gebeuren en door tegenslagen en mislukkingen in ons eigen leven, kunnen we soms moedeloos en verslagen raken. We kunnen ook die paradoxale ervaring opdoen van onvermoede kracht, hoop en vrede. De Hl. Schrift zegt ons daarom vandaag: *Vat moed en vrees niet, en: Effeta, Ga open!* En dat zegt ze niet tegen beter weten in!

Gebed

Heer onze God, alleen zij die niet willen zien, zijn blind; alleen zij die niet willen horen, zijn doof. Bemoedig ons en geef ons kracht, om te willen, om te zien en om te horen: De Blijde en bevrijdende Boodschap van uw Zoon. Wij vragen U: Maak ons ontvankelijk voor al het goede dat U door middel van heel gewone mensen bewerkt, zodat wij in vrede en vreugde met elkaar kunnen leven en van U kunnen getuigen: ‘Alles heeft Hij wel gedaan; tot wie zouden wij anders gaan’. Amen.

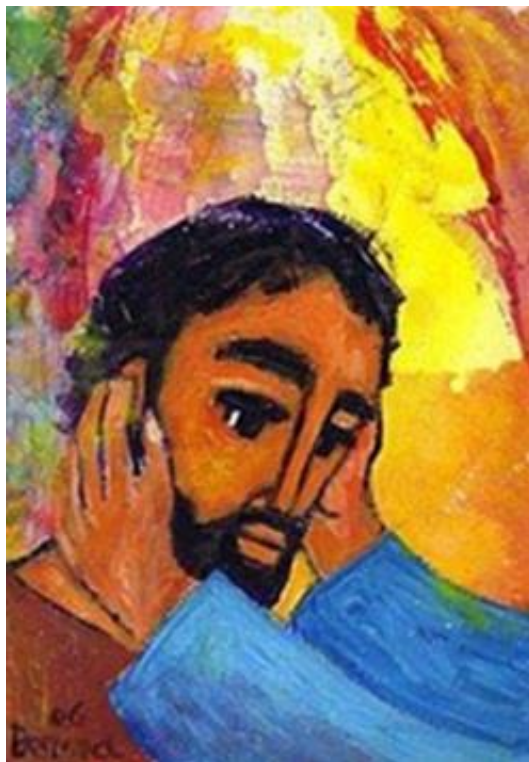
Livestream vanuit Sint Nicolaasga

De viering vanuit St. Nicolaasga wordt uitgezonden via de livestream op onze website. In het parochieblad vindt u daartoe dag en tijdstip. Zou u deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons geloof en in onze parochie? Wij wensen u een mooie en gezegende zondag!

*Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen: Ga open!

Jezus was met zijn leerlingen onderweg. Ze waren van plan naar het Meer van Galilea te lopen, en waren al een flink eind op weg. Onderweg werden ze opeens tegengehouden door een groepje mensen. Deze mensen hadden een vriend die niets kon horen. Hij kon ook bijna niet praten. De vrienden wilden heel graag dat Jezus deze man beter zou maken en ze smeekten Jezus daarom hem te helpen. Jezus wilde de man wel helpen, maar er was een probleempje. Niet iedereen mocht weten dat Jezus mensen beter kon maken. Daarom nam Hij deze dove man apart. Jezus stak zijn vingers in de oren van de man en raakte zijn tong aan met wat spuug. Hij keek naar de hemel en riep: 'Ga open'. In Jezus' taal klonk dat als *Effeta!* Meteen kon de man weer horen en praten. Wat was hij blij! Maar Jezus wilde niet dat hij aan iedereen zou gaan vertellen wat er gebeurd was. Daarom vroeg Hij aan de man en zijn vrienden of ze alsjeblieft geheim wilden houden wat Hij net gedaan had. Maar de mensen konden het niet geheim houden. Ze waren er zo van onder de indruk! Ze vonden Jezus geweldig en stopten niet met praten over Hem. Zo hoorde iedereen wat Jezus gedaan had.

Gebed om goed te doen

Goede God,

U gaf ons oren om mee te horen en ogen om mee te zien,
een mond om mee te spreken en handen om mee te werken.
Geef ons ook de kracht om te zien, te horen, te zeggen en te doen,
wat goed is, niet alleen voor mijzelf maar voor iedereen! Amen

8 september: Geboortedag van onze Heilige Moeder Maria

Behalve dat het vandaag zondag is, altijd een feestdag voor de Heer, is het vandaag ook nog 8 september, de verjaardag van onze Heilige Moeder Maria. Het is eigenlijk niet bekend op welke dag Jezus' moeder Maria is geboren. Men heeft gekozen voor 8 september, omdat op deze dag ergens in de vijfde of zesde eeuw in Jeruzalem een kerk werd ingewijd, op de plek waar Maria waarschijnlijk is geboren. Op het plaatje hieronder – een ikoon – zie je Maria als kindje in het midden afgebeeld met links haar vader, de heilige Joachim, en rechts haar moeder, de heilige Anna.

Wees gegroet Maria,
vol van genade, de Heer is met u!
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, Moeder van God, bid voor ons,
zondaars, nu en in het uur van onze dood.
Amen.

Heilige Joachim en Anna,
bid voor ons!